

ARIPI ROMANEȘTI

Numărul 4
Noiembrie 2006

ANUNTURI

RECLAME

INFORMATII

POVESTIRI

INITIATIVE

Revistă editată de Asociația Comunității Românești din Australia de Sud

© Copyright 2006

Stimați cititori,

Vă oferim încă un număr variat și interesant al revistei, al patrulea pe anul 2006, în paginile căreia am publicat articole diverse primite de la foarte mulți colaboratori din comunitatea românească din Australia de Sud. Acesta este ultimul număr al revistei "ARIPI Românești" pe anul 2006, urmând ca după Crăciun și Anul Nou să începem editarea numerelor pe anul 2007.

În paginile revistei veți găsi informații de actualitate despre o serie de activități desfășurate de asociație și am în vedere excursiile care s-au făcut la Deep Creek Conservation Park (excursie legată de proiectul cultural "Culoarea Sudului" condus de Simina Comănescu), și excursia organizată pentru pensionari la Hahndorf și parcul zoologic Monarto. Ne bucură că ambele excursii au fost reușite și toată lumea a fost încântată.

Articolul de interes general despre șerpii veninoși ai Australiei, scris de Dragoș Moise, se continuă cu partea a doua în care veți citi informații extrem de utile despre ce trebuie făcut în cazul în care aveți neșansa de a fi mușcat de un șarpe.

Comunitatea românească din Adelaide are mulți artiști consacrați care în decursul anilor au participat la diferite expoziții cu tematici diferite. Doamna Dorina Theodora Michas a avut amabilitatea să ne ofere o serie de detalii despre viața ei de artist în Australia, despre experiența ei din copilărie, despre picturile variate și tematica diversă pe care o abordează. Povestirea scrisă de doamna Dorina Theodora Michas scoate în evidență talentul artei de a reda cu acuratețe și detalii amintiri din copilărie care au rămas neșterse în decursul anilor. Dorim să continuăm în numerele viitoare ale revistei prezentarea artiștilor de origine română din Australia de Sud și a lucrărilor acestora, a tinerelor talente cât și a artiștilor neprofesioniști care au lucrări cu totul remarcabile.

Copiii sunt și reprezintă dintotdeauna o bucurie pentru părinți, Simina Stoici povestindu-ne cu multă pasiune despre rolul ei de învățătoare de religie la Biserica Baptistă din Adelaide și dragostea pe care o are față de copii.

Am inaugurat o pagină nouă în revistă, pagina pentru suflet. Mulțumim mult preotului Viorel Stoica, de la Biserica Ortodoxă "Sfântul Nicolae" din Adelaide, și pastorului Alois Schneider, de la Biserica Baptistă Română din Adelaide, pentru cuvintele frumoase scrise despre legătura spirituală dintre noi și religia creștină, cu toate sfaturile și învățăturile care trebuie urmate. Sper că mulți cititori vor citi aceste rânduri cu bucurie. De asemenea veți găsi informații despre Festivalul Creștin al tuturor românilor din Australia, festival care în fiecare an este găzduit de un alt stat, următorul festival având loc în Adelaide în perioada 11-14 ianuarie 2007.

Filmul Andraidei Tudor de scurt metraj "LAREVEDERE" s-a bucurat de un mare succes la premiera ce a avut loc la Flinders University, South Australia. Filmul a fost făcut în Adelaide în luna august 2006 cu participarea mai multor membrii din comunitatea românească: Mariana Tudor, Dominique Tudor, Traian Hrelescu, Liliana Stoian, Lucian Tudor și Susana Țermure. Andrada a obținut premiul pentru cel mai bun producător, filmul urmând să fie vizionat de membrii comunității la una din activitățile viitoare ale asociației.

Întâlniri în parcuri cu noii veniți constituie o modalitate pentru a ne cunoaște mai bine unii cu alții și a ne împărtăși din experiența australiană. Alte impresii despre emigrarea în Australia și probleme legate de adaptare la noile condiții de aici veți afla în paginile revistei, ocazie cu care redacția vă invită să vă spuneți părerile, putând iniția o rubrică în cadrul revistei de genul "Răspundem cititorilor" în care să adresăm cât mai multe întrebări și răspunsuri legate de emigrare, tipurile de viză, locurile de muncă etc

Am păstrat legătura cu membrii grupului Margento care ne-au vizitat la începutul anului și au participat la Adelaide Fringe Festival. Cristian Tănăsescu ne-a trimis o poezie iar pictorul Grigore Negrescu ne-a mai trimis câteva fotografii cu recentele sale picturi. Profităm de ocazie să mulțumim membrilor grupului Margento pentru donațiile făcute Asociației Comunității Românești din Australia de Sud, donații care constau în două picturi care au fost realizate la Adelaide Fringe Festival în 2006.

Câteva informații despre școala în Australia de Sud mai ales pentru elevii de liceu din clasele mai mari și modul în care se poate obține certificatul de absolvire-SACE au fost culese și scrise de profesorul Costa Naum căruia îi mulțumim mult.

Alte anunțuri comunitare sunt legate de expoziția de costume populare românești și obiecte de artizanat, anunțuri de la ambasadă legate de viza în România începând cu luna ianuarie 2007, Ziua Națională a României, Revelionul 2007, parada organizată de Ziua Națională a Australiei. Informații suplimentare vor fi furnizate pe parcurs și vor fi incluse în numerele viitoare ale revistei.

În încheiere dorim să mulțumim foarte mult tuturor colaboratorilor care au scris în paginile acestei reviste, care ne-au trimis poze, idei, sugestii cum să îmbunătățim conținutul publicației și să o facem cât mai variată și interesantă pentru toate categoriile de cititori.

Ca de obicei așteptăm în continuare să ne scrieți și să ne sugerați ce anume ați dori să includem în revistă în numerele viitoare.

Un gând bun de sfârșit de an din parte a redacției, sărbători fericite și un An Nou plin de împliniri și realizări! La mulți ani!

Liliana Stoian

Din cuprins

Excursii in imprejurimi

Pagina pentru suflet

Festivalul Crestin

Artisti romani in Australia

Serpii veninosi

Poezii

Emigrarea in Australia

Povestiri

Filmul LAREVEDERE

Diploma SACE

Anunturi comunitare

Excursie în natură la Deep Creek Conservation Park

Sâmbătă, pe data de 17 octombrie 2006, a fost planificată o excursie la Deep Creek Conservation Park, aflat la vreo două ore distanță de Adelaide, în drumul spre Victor Harbour.

Excursia a făcut parte din proiectul cultural "Culoarea Sudului" la care au participat românii înscriși la proiect și interesați de pictură. Scopul excursiei a fost să se facă poze și schițe în mijlocul naturii, puțină mișcare fizică și să se creeze o atmosferă plăcută pentru toți participanții. Participanții la proiectul cultural se întâlnesc în fiecare sâmbătă după-amiaza pentru câteva ore la Clubul German pentru a picta, urmând ca tablourile să fie expuse în perioada 7 noiembrie 2007- 18 ianuarie 2008 la The Parks Art Gallery Community Centre, South Australia. Coordonatoarea proiectului cultural este artista Simina Comănescu.

Călătoria și ziua a fost un mare succes, de la început până la sfârșit. Stând acolo aproape toată ziua am putut admira peisajul liniștit și frumusețea naturii. Excursia a început de dimineață, când ne-am strâns cu toții în Adelaide și am plecat la drum cu vreo 4-5 mașini. Odată ajunși acolo am luat micul dejun și am plecat pe un traseu în natură, de vreo 6 km, care a durat câteva ore. Mulți dintre noi am făcut schițe și desene reprezentând peisaje în timpul micilor popase. Unii participanți au făcut fotografii care vor fi folosite săptămânile viitoare la ședințele pentru proiect.

Ziua a fost superbă și vremea ne-a ajutat să luăm fotografii de calitate. Pe lângă faptul că ne-am cunoscut unii pe alții mai bine, am văzut de asemenea multe plante native, arbori, peisaje frumoase. Traseul s-a sfârșit la mare unde am stat și admirat peisajul cu deschidere spre Antarctica.

Pe lângă pictură și desen am făcut multă mișcare fizică în aer liber, promovând sănătatea fizică. Mulțumim tuturor participanților!

Articol scris de Diana Bordean

Excursie la Hahndorf și Parcul Zoologic Monarto

O inițiativă a Asociației Comunității Românești din Australia de Sud a constituit-o organizarea unei excursii de o zi în împrejurimi, mai ales pentru pensionari. Excursia a avut loc sâmbătă 18 noiembrie și au participat 20 de persoane. Asociația a închiriat două microbuze de la Multicultural Communities of South Australia, plecarea făcându-se din fața gării centrale de pe North Terrace, Adelaide. La excursie au participat Ana și Ștefan Ardelean, Maria și Pamfil Vădean, Susana Țermure, Emilia Micu, Alexandra și Ion Cristea împreună cu nepoțelul lor de 6 ani, Ion Chiricuță, Ana Tudor, Juliana Barton, Lidia și Nelu Gheorghe, Anastasia Partachi, Gheorghe și Gabriela Oprea, Ion Beu, Barbora Schneider, Liliana și Tibi Stoian.

Primul popas a fost la Hahndorf, în Adelaide Hills, la 25km SE de Adelaide. Drumul până acolo a fost pe autostrada South Eastern Freeway. Hahndorf este o localitate turistică cu puternică influență germană și cu multe magazine de suveniruri.

Am vizitat ferma de căpșuni Beerenberg, care datează din 1830, fiind stabilită de familia de emigranți Paech. Cei mai mulți am hotărât să mergem să culegem căpșuni, pentru mulți fiind o activitate interesantă, mai ales pentru familiile de români venite în vizită în Australia la rude. Am cules și mâncat căpșuni pe săturate!

După acest scurt popas la Hahndorf ne-am continuat călătoria spre Murray Bridge. În drum ne-am oprit și vizitat parcul zoologic de la Monarto, care a constituit atracția zilei. Parcul se află la 70km distanță de Adelaide, lângă Murray Bridge. Rezervarea a fost făcută din timp și am participat cu toții la "Safari tour" cu ghid și autobuz pus la dispoziție de la parcul zoologic. Turul a început la ora 12:30pm și a durat cam o oră. Animalele din parc sunt lăsate în libertate, în mediul lor natural, având la dispoziție o suprafață de câteva zeci de hectare, fiind protejate de garduri de sârmă și porți electrice cu telecomandă activată de panourile solare. Vizitarea lor se poate face numai cu autobuzul, pe trasee special amenajate. Există și trasee scurte de 30 de minute de mers pe jos, dar vremea caldă nu a tentat pe nimeni pentru o mică drumeție. Clima aridă și uscată fiind asemănătoare cu cea din Africa și o parte din Asia, majoritatea animalelor au fost aduse din aceste două continente, la care se adaugă și cele native din Australia (emu și cangurii).

Am văzut din autobuz girafe, bizoni, cai sălbatici mongolezi, zebre, antilope, capre sălbatice, cerbi, rinoceri, cheeta, câini sălbatici africani, lei, emu, struți. O parte din animale sunt pe cale de dispariție (caii sălbatici mongolezi de exemplu) și se are în vedere protejarea acestor specii rare.

Parcul este unic în Australia de Sud, cu animale care s-au putut aclimatiza la clima aridă și care trăiesc în libertate, fără să fie constrânse de gratii și spații înguste ca în multe alte grădini zoologice din lume.

După terminarea turului întregul grup a servit masa de prânz la Monarto, la terasa cu vedere spre parc. Timpul a zburat destul de repede și în jurul orei 3:30pm am luat-o din loc spre Murray Bridge. Am vizitat localitatea din mersul autobuzelor, făcând un scurt popas în parcul central pentru o fotografie de grup. De acolo ne-am îndreptat spre Puzzle Parc, spre ieșirea din localitate, unde ne-am oprit pe malul Râului Murray admirând vapoarele, iar pescarii amatori făcându-și planuri de viitor pentru o ieșire la pescuit. Am mai făcut și aici câteva poze de grup, după care consensul general a fost să ne îndreptăm spre Adelaide. Am luat-o din nou pe autostrada South Eastern Freeway și am ajuns cu bine cu toții în Adelaide în jurul orei 6pm.

În autobuze a fost o atmosferă veselă și plăcută tot timpul, mulți dintre cei prezenți se cunoșteau dinainte, iar cele câteva familii mai noi s-au integrat foarte bine și s-au simțit minunat. Mulțumim foarte mult lui Nelu și Ștefan care au stat la volan și au condus tot drumul (în jur de 200km). Sperăm să-i avem printre noi și la viitoarele excursii!

Articol scris de Liliana Stoian

Despre șerpii veninoși ai Australiei

PARTEA A DOUA

Oricum, respectați următoarele reguli cand vă aflați în natură, în zone în care e posibil să întâlniți șerpi (dacă vreți să aflați un secret, sunt mult mai răspândiți decât v-ați închipuit, numai că de obicei se retrag din calea oamenilor înainte ca aceștia să bage de seamă):

- nu vă aventurați în outback de unii singuri,
- pentru bushwalking este de preferat să purtați încălțăminte solidă, care să acopere glezna, și pantaloni lungi mai larguți, nu strânși pe picior,
- tropăiți ușor în zonele cu vegetație deasă, ca să dați șerpilor de veste de prezența dumneavoastră (și să le dați timp să se retragă). Pe cât posibil, încercați să pașiți pe porțiuni unde pământul este suficient de descoperit, uitându-vă întotdeauna pe unde călcați.
- nu băgați mâna în scorburi, vizuini etc, un șarpe s-ar putea adăposti acolo. La fel, nu dați pietre sau bușteni la o parte cu mâinile,
- dacă întâlniți un șarpe, păstrați-vă calmul și îndepărtați-vă încet, evitând mișcările bruște. Ori, când aceasta nu este posibil, rămâneți pe loc și dați-i șarpelui o șansă să se îndepărteze,
- dacă sunteți cu cortul și aveți nevoie să iesiți noaptea afară, folosiți întotdeauna lanterna. Unii șerpi sunt nocturni, printre care și temutul King Brown sau Mulga Snake,
- nu încercați să prindeți sau să omorâți șarpele! Aceasta este un definitiv NO-NO!!! Brown snakes spre exemplu sunt EXTREM de agili și gata să contra-atace când se simt amenințați. Pe de altă parte, șerpii sunt protejați în Australia, și în teorie s-ar putea să vă alegeți și cu amendă, nu numai cu o mușcătură.

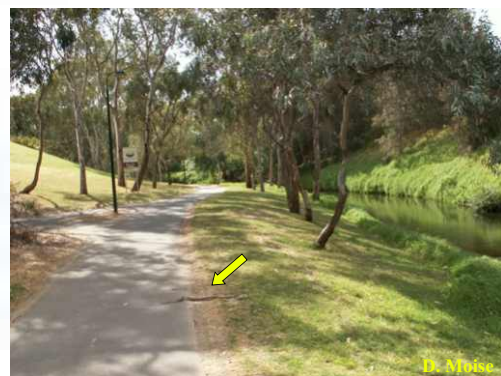
Respectând aceste reguli de bun-simț, șansele de a fi mușcați de șarpe vor fi minime.

Simptomele mușcăturii de șarpe, atunci când înveninarea s-a produs, implică dureri de cap, fotofobie, greață, vomităuri, diaree, amețeli, vedere dublă sau încețoșată, dificultăți în respirație, dureri abdominale. Paralizia mușchilor respiratori este cel mai serios efect, conducând la moarte. Pentru ca aceste simptome să se manifeste, este necesar ca veninul să ajungă în sânge. "Din fericire", șerpii veninoși din Australia nu au colții așa de lungi, ca verii lor de pe alte continente (doar 2.8 mm în medie la adulții brown snakes). Prin urmare veninul este injectat superficial, în țesuturile subcutanate, transmitându-se în organism prin limfă, a carei circulație este mult mai înceată decât a sângelui, depinzând în mare măsură de mișcările corpului. Efectele înveninării pot apărea astfel târziu, la o oră sau mai bine de după incident. De aceea orice mușcătură de șarpe trebuie tratată cu toată seriozitatea, chiar dacă simptomele nu sunt aparente imediat.

Primul ajutor are ca scop limitarea răspândirii veninului în corp și constă în aplicarea imediată a unui pansament compresiv, de genul aceluia aplicat în cazul luxațiilor. Pansamentul trebuie să fie suficient de strâns ca să realizeze compresiune limfatică, dar nu exagerat de strâns încât să oprească toată circulația, caz în care se poate ajunge la cangrenă (din același motiv garoul nu se mai folosește în zilele noastre pentru mușcăturile de șarpe). De aceea nu strică să aveți la dumneavoastră câteva bandaje în rucsac când vă aflați pe coclaurul australian (dupa prima mea întâlnire de gradul trei cu balaurul acela de aproape 1,5 metri, când, recunosc, mi-a cam sărit inima din piept, mi-am luat întotdeauna la mine o pungă plină cu bandaje!) În lipsă de bandaje, improvizați cu ce aveți la îndemână: îmbrăcăminte, prosoape etc pot fi rupte în fâșii și folosite ca bandaj (ciorapii lungi de dama - "dress" - au fost folosiți cu succes). Nu încercați să tăiați zona mușcată și să sugeți veninul din ea, cum "tradițional" se proceda. Tăind împrejurul mușcăturii mai rău faceți, facilitând ajungerea veninului în fluxul sanguin. Iar în cazul mușcăturilor "uscate", cand nu a fost inoculat venin, ca în dese cazuri, nu faceți decât să cadoriți victimă cu o rană și durere de prisos. Pansamentul trebuie să acopere nu numai area afectată, ci întregul membru, care va fi imobilizat cu o atelă (bineînțeleas improvizată: coadă de lopată, cracă de copac, ziare rulate etc). Este esențial ca victima să rămână în poziție orizontală, evitând orice mișcare a membrului afectat, care ar grăbi transmiterea veninului în sânge. Interesant este că acest remediu a fost folosit de aborigeni de mii de ani: persoana mușcată de șarpe rămânând întinsă la pământ, nemișcată. Dacă trecea de primele 12 ore (cum plite), erau șanse de scăpare. Bineînțeleas că tot soiul de descânțece și leacuri din farmacopeea naturală erau utilizate, cu mai mult sau mai puțin success. Revenind la zilele noastre, bandajul cu pricina trebuie menținut până se ajunge la spital, unde se acordă antivenin dacă este cazul. Această tehnică de prim ajutor (presiune-imobilizare) se pare că este foarte eficientă în cazul mușcăturilor de șarpe, nici un deces fiind înregistrat după ce a fost corect aplicată.

Dintre cele 12 specii de șerpi din Australia de Sud considerate ca "dangerously venomous", cea mai răspândită este Eastern (Common) Brown Snake, care reprezintă mai mult de 90% din șerpii întâlniți de servicii gen Snake-Away din grădinile și casele oamenilor. Nu am cifre mai recente, dar numai ca să vă faceți o idee, în 1995 Snake-Away Services și Adelaide Snake Catchers au primit împreună aproape 4000 de apeluri, din toate suburbiile adelaidene. Apropierea de City nu e un motiv de ușurare, fotografiile cu șerpii împerechindu-se pe alee le-am facut pe 5 octombrie anul acesta, în Linear Park, cam în dreptul lui Hackney Road. Ca să evitați asemenea surprize, important este să mențineți ordine și curățenie în grădină, evitând depozitarea la întâmplare și îndelungată a diferitelor obiecte sub care șerpii și-ar găsi culcuș, și să tăiați iarba regulat. Dar și mai important este ca în cazul în care aveți soareci sau șobolani pe lângă casa, să încercați să îi stărpiți, aceste rozătoare constituind hrana preferată pentru Brown Snake.

...multe ar mai fi de zis despre șerpii veninoși australieni, fiind un subiect atât de vast și interesant. Eu n-am făcut decât să îl abordez oarecum superficial, lăsându-vă pe dumneavoastră, în cazul în care v-am stârnit oarece interes, să vă documentați pe mai departe asupra biologiei și comportamentului acestor animale, și să descoperiți că sunt într-adevar, vorba răposatului Steve Irwin, creaturi fascinante.

Dorina Theodora Michas-o artistă de excepție

Dorina Theodora Michas s-a născut în București și aici a petrecut jumătate din copilărie. Primele amintiri de copil le are de la vârsta de cinci ani de când a început să picteze. A părăsit România în fragedă copilărie și a locuit pentru o perioadă de opt ani în Grecia, pe insula Rhodes-Dodecanese, tatăl ei fiind grec la origine. I-a plăcut să picteze dintotdeauna și a studiat mult primind multe premii la școală. În Grecia a luat lecții de chitară clasică și a cântat în grupuri muzicale. Dorina a emigrat în Australia în 1958 de una singură, la puțin timp după ce fratele ei mai mare a sosit în Australia, fiind urmată la scurt timp de părinții ei. În Australia, după trei ani de studii, a obținut un certificat în artă și lucru de mână la Colegiul Marleston. Mai târziu a studiat pictura în acrilic cu July Bais, desene după modele vîi cu Malcolm Carbins și a fost eleva renumitului pictor peisagist Charles Frydrich. La studioul lui Charles din Stirling, Dorina a pictat împreună cu alți renumiți pictori în ulei, printre care enumărăm pe Betty Durant și Janet Eames. A pictat cu Charles Frydrich pe o durată de 6 ani în diferite studiouri ale artistului.

Dorina a avut multe expoziții personale în Adelaide, Canberra și Melbourne participând la numeroase festivaluri de artă. A avut expuse lucrările personale la Galeriile de Artă din Moota, la Stainways, la restaurantele "La Terrace" și "Gypsy Cellar" precum și la Eastwood Church Gallery și The Artichoke Exhibition Space. A participat la câteva festivaluri culturale și expoziții și este recunoscută ca pictor emigrant în Australia de Sud. Din 1978 a expus multe lucrări la Biserica Ortodoxă Română din Adelaide, la Port Art Show, și alte festivaluri de artă. Dorina este și un traducător profesionist în limbile română, greacă și engleză, vorbește fluent italiana și a studiat germana și franceza dar nu le vorbește fluent.

Pe doamna Dorina am cunoscut-o cu mulți ani în urmă, la un grup de prieteni comuni. Am vizitat-o recent și am rugat-o să îmi povestească câte ceva despre viața ei de artist român în Australia. Mi-a arătat atelierul cu o mulțime de tablouri. De la portrete la peisaje și flori, picturi pe piatră. În cariera ei de artist a pictat sute de tablouri.

-Am avut expoziții cu picturile personale înainte de terminarea studiilor, mi-a spus doamna Dorina. Am început să expun din 1977-1978 în Australia, la Greek-Egyptian Club, la Myer's Exhibition, la Tea Tree Gallery Craft Club, cât și expoziții personale. În anii 1980 am participat la expoziții și festivaluri multicultural de artă cu alte asociații românești din Australia de Sud iar în 1998 am fost și la Ambasada României din Canberra.

Am citit scrisoarea de mulțumire adresată doamnei Dorina de către Ambasadorul României la Canberra, Dr Ioan Gâf-Deac, în 1998, din care citez următoarele:

"Stimată Doamnă, Dorina Michas

Doresc cu aleasă stimă și sinceră considerație să vă transmit sentimente de apreciere deosebită pentru minunatul Dvs. efort de a realiza la sediul misiunii noastre diplomatice din Canberra expoziția de pictură cu lucrări ale Dvs.

Impresia generală este admirabilă, atât în privința măiestriei lucrărilor, dar și legat de distinsa Dvs. personalitate care a inspirat vizitatorilor respect, căldură sufletească și înalt grad de profesionalism intelectual.

Toți cei care au privit tablourile Dvs. au avut aprecieri elogioase și au sesizat trăsăturile sufletești și artistice de înalt nivel. Noi suntem cu adevărat mândri că am avut onoarea de a vă fi găzduit opera artistică.

Cu sufletul deschis și prietenesc vă adresăm rugămintea de a primi omagiul nostru sincer și mulțumiri cordiale pentru excepționalul Dvs. profil moral, intelectual și artistic.

Cu prietenie și considerație,

Ambasador

Dr Ioan Gâf-Deac"

-Îmi place să pictez variat, mi-a povestit doamna Dorina. Încep mai multe tablouri în același timp și lucrez în paralel: flori, peisaje, portrete. Mi s-a spus că sunt un pictor foarte prolific. Pictez după vederi, fotografii, timpul nu îmi permite prea mult să pictez în mijlocul naturii. Uneori reproduc lucrările altor artiști și pictori consacrați, aducând nota mea de originalitate. Pictura mea reflectă starea sufletească în care sunt în acel moment. Îmi place și continui să pictez în ulei și am o tematică variată.

Îi mulțumesc mult doamnei Dorina Michas pentru timpul acordat cu acest mic interviu și vă lăsăm în continuare să admirați o parte din tablourile artistei.

Articol scris de Liliana Stoian

Copiii

Te-ai întrebat vreodată-n viață de ce copiii sunt așa de ușor de iubit, admirat și învățat? Și care este rostul nostru ca părinți în lumea aceasta? Și cum de Dumnezeu ne-a încredințat niște suflete atât de firave, inocente și frumoase NOUĂ, care poate greșim în rolul nostru de părinți sau învățători așa de des?

Copiii sunt o creatură minunată. Caracterul lor, atitudinea lor, frumusețea lor, dragostea lor, puterea de a ierta așa de repede, zâmbetul lor, veselia lor, îmbrățișarea lor, cuvintele lor inocente și pline de sinceritate m-au copleșit întotdeauna. Îmi amintesc că eram de vreo 11 ani și încă de atunci mi-a plăcut să admir pe cei mai mici. Această admirație a devenit o pasiune acum, căci am ajuns să înțeleg de ce m-au fascinat așa de mult. Am înțeles rolul meu personal pe acest pământ ca mamă și ca învățătoare la „Sunday School” la Biserica Baptistă din Adelaide.

Îmi place foarte mult să lucrez cu copiii mai mici. Au o ținere de minte nemaipomenită, sunt foarte drăguți, ascultători și iubitori, doar trebuie să te cobori la nivelul lor. În fiecare duminică când ne întâlnim mă îmbrățișează și sunt atât de nerăbdători să începem „Sunday School”. Este o satisfacție când văd că le place și rețin lecțiile ce le-am învățat. Este o satisfacție pentru că știu că în lecțiile noastre învățăm despre oameni din biblie care ne sunt exemple și întotdeauna încerc să le explic aceste exemple pe înțelesul lor, cu scopul ca și ei să fie buni, respectoși, iubitori, ascultători, încrezători în Dumnezeu.

Copilașii nu înțeleg lucrurile ca și noi adulții, doar pentru faptul că ei sunt copii. Ei încă învață cum să folosească toate informațiile pe care noi le oferim ca părinți și învățători. Dorința mea este ca fiecare din părinți și învățători să învețe pe copiii noștri lucruri bune, să-i cunoaștem, să ne apropiem de ei și să ne bucurăm de copiii noștri. Să înțelegem cât sunt de unici și cât de prețioși sunt.

Eu am înțeles că copiii care-i am, cu care mă întâlnesc, pe care-i învăț și îi influențez sunt viitorul de mâine în bisericile noastre și în societatea în care trăim. Chiar mai mult de atât, fac parte din mărgețul plan al lui Dumnezeu.

Haideți să ne impunem ca nimic **ce facem** sau **ce nu facem** acum, să ne silească să ne cerem iertare mai târziu sau să regretăm.

Articol scris de Simina Stoici

SFATURI DUHOVNICEȘTI

Într-o lume atât de incertă, încărcată și bulversată, într-o societate atât de subtilă ca aceea în care trăim astăzi, plină de inconveniențe, un sfat, o idee de mai bine ori un îndemn la conștientizarea adevăratelor valori morale și spirituale, vin ca un balsam de speranță, făcându-ne să realizăm că încă trăim și mai putem schimba totuși câte ceva din tumultul nedorit, agresiv împins către ființa noastră fie și numai prin faptul că vrem să supraviețuim acestor timpuri.

Noi, cei ce avem misiunea și dragostea de a sprijini creștinii pe calea mântuirii, pe drumul speranței și a urcușului duhovnicesc, nefiind cu nimic mai presus decât semenii noștri ci la fel de nevrednici și păcătoși, încercăm să ajutăm totuși după puterile noastre pe cei din jur cu câteva sfaturi și îndemnuri de suflet, pe care și noi le-am moștenit la rândul nostru prin studiul Sfintei Scripturi, a scrierilor Sfinților Părinți trăitori în duhovnicie și a altor valori înălțătoare.

Sfaturi duhovnicești pot fi cu miile și, cu cât primim mai multe, cu atât ne fac să sărim peste ele considerându-le anevoioase și greu de realizat. Încercăm să ajungem totuși la inima fiecăruia măcar cu câteva repere pentru a trai o viață autentic creștină și practică. Sunt câteva lucruri necesare apropierii de Dumnezeu, conștientizării credinței noastre creștin-ortodoxe fără de care, dacă nu ni le însușim și practicăm, nu putem să ne numim nici măcar creștini. De aceea le recomandăm cu toată dragostea tuturor să le respecte și Bunul Dumnezeu cu siguranță le va răsplăti.

-Să ținem post Miercurea și Vinerea, cu excepția celor consemnate în calendar cu "Harți" !

-Să ne spovedim cel puțin în cele patru posturi mari de peste an, deoarece spovedania este un "duș spiritual" care igienizează interiorul nostru !

-Să frecventăm măcar duminica sfânta biserica și să încercăm pe cât putem, încetul cu încetul, să fim foarte atenți la ceea ce se dătește și să încercăm să înțelegem !

-Unul din momentele foarte importante din viața noastră este participarea cu toată ființa și luarea aminte la Sf. Liturghie, împărtășindu-ne de harul Duhului Sfânt prin vizualizarea, ascultarea și concentrarea maximă la slujba divină.

-Să facem milostenie cât putem de mult la săraci pe măsura posibilităților din puținul acela pe care îl avem, deoarece Dumnezeu ne va răsplăti chiar când nu ne așteptăm !

-În fiecare zi să ne facem pravila de rugăciune, adică să nu uităm a ne ruga dimineața, seara și în alte momente ale zilei chiar cu rugăciuni mai scurte !

-Să avem fiecare în casa lui măcar o icoană sau Sf. Cruce cinstindu-le în esența lor spirituală și nu ca și obiecte fizice considerându-le chipuri cioplite sau idoli, deoarece odată sfințite, icoanele și crucile posedă o încărcătură energetică pozitivă, dețin mari puteri harice devenind protecție pentru casă și, dimpotrivă, să ne eliberăm de orice tablou nud sau pornografic pe care îl avem în casă, deoarece acea imagine deține o încărcătură malefică pe care de cele mai multe ori creștinul nu o conștientizează !

-Părinții să nu-și blesteme copiii, indiferent de greșeala pe care au facut-o, deoarece, odată blestemați de către părinți, acei copii vor avea mari necazuri, greutate și eșecuri în viață !

-Să nu mergem niciodată la vrăjitori, indiferent de necazul pe care îl avem, ci să alergăm la biserică și mănăstiri, deoarece acolo este prezența lui Dumnezeu. La vrăjitori este prezența diavolului, care ia formă cucernică și credincioasă !

-Să ne ferim a înjura sau a pomeni numele satanei, deoarece atunci când se aude strigat diavolul vine și intră în noi făcându-și cuib de energie malefică, negativă, și ne va împinge la rău prin sădirea în ființa noastră a negativului prin excelență !

-Să evităm lecturarea revistelor și ziarelor pornografice sau vizionarea filmelor pornografice, deoarece efectul psihologic negativ al acestora este maxim și poate avea urmări foarte grave asupra ființei noastre mai târziu. Acele imagini ne vor teroriza psihologic continuu întunecându-ne adeseori mintea !

-Ai mâncat pe săturate ? Adu-ți aminte și de cel flămând ! Ți-ai potolit setea ? Amintește-ți de cel însetat ! Ți e cald și bine ? Gândește-te la cel înghețat ! Ai o casă mare și frumoasă ? Fă loc în ea și celui fără adăpost ! Te-ai veselit la o petrecere ? Bucură și tu pe cel întristat ! Ai mai mult decât destul ? Cercetează pe nevoiaș ! Ai ieșit vesel de la stăpân ? Ai grijă ca și slugile tale să se veselească ! Dacă ești milostiv și cruțător cu alții, și sufletul tău va fi miluit când va ieși din trup !

Si, pentru că o poezie cu rimă și ritm a mângâiat și ușurat întotdeauna perceperea minții și sufletul împovărat, să ne bucurăm de o traducere din lirica norvegiană ce se intitulează chiar: "Învață!"

Invață de la apă să ai statornic drum,
Invață de la flăcări că toate-s numai scrum,
Invață de la umbră să taci și să veghezi,
Invață de la stâncă cum neclintit să crezi,
Invață de la soare cum trebuie să crezi,
Invață de la piatră cât trebuie să spui,
Invață de la vântul ce-adie pe poteci
Cum trebuie prin lume de liniștit să treci,
Invață de la toate, căci toate-ți sunt surori,
Cum poți să treci prin viață,

Cum poți frumos să mori.
Invață de la vierme, că nimeni nu-i uitat,
Invață de la nufăr să fii mereu curat,
Invață de la flăcări ce-avem de ars în noi,
Invață de la apă să nu dai înapoi,
Invață de la umbră să fii smerit ca ea,
Invață de la stâncă să-nduri furtuna grea,
Invață de la soare ca vremea să-ți cunoști,
Invață de la soare că-n cer sunt numai oști.
Invață de la greier, când singur ești, să cânti,

Invață de la lună să nu te înspăimânți,
Invață de la vultur, când umerii ți-s grei,
Și du-te la furnică să vezi povara ei;
Invață de la floare să fii gingaș ca ea,
Invață de la mamă să ai blândețea sa,
Invață de la păsări să fii mai mult în zbor,
Invață de la toate, că totu-i trecător.
La seama, fiu al jertfei, prin lumea care treci,
Să-nveți din tot ce piere, cum să trăiești în veci.

Cu binecuvântări,

Preot Viorel Stoica
Parohia Ortodoxă Română "Sfântul Nicolae", Adelaide, Australia-de-Sud

Binecuvântarea Casei lui Dumnezeu

“...Cu încredere, Dumnezeule, vei fi lăudat în Sion, și împlinite vor fi juruințele cari Ți-au fost făcute. Tu ascuți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine. Mă copleșesc nelegiuirile: dar Tu vei ierta fărădelegile noastre. Ferice de cel pe care-l alegi Tu, și pe care-l primești înaintea Ta, ca să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de binecuvântarea Casei Tale, de sfințenia Templului Tău. În bunătatea Ta, Tu ne ascuți prin minuni, Dumnezeul mântuirii noastre, nădejdea tuturor marginilor îndepărtate ale pământului și mării! (Psalmul 65:1-5).

“Hai la baba să-ți ghicească!” – chemarea stârnea răs și batjocuri din partea unora, dar pe mulți îi punea pe gânduri, fiind atrași de ideea cunoașterii viitorului. Mulți ar dori să cunoască viitorul...așa, serios, nu reflectat de o sferă “magică” de cristal; nu citit în palmă sau în ghioc; nici speculat din zodiac. Ci viitorul real, adevărat, sigur! Din fericire, viitorul este ascuns celor mai mulți dintre noi. Din fericire, viitorul nostru este cunoscut de Dumnezeu!

Viitorul unora, îl face pe Dumnezeu să plângă, așa cum a plâns Christos când S-a apropiat de Ierusalim. Mântuitorul a plâns văzând nepăsarea față de Dumnezeu, a aceluia de același neam cu El. *“Când S'a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea, și a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, cari puteau să-ți dea pacea!” (Luca 19:41-42).*

În ziua aceea, pe obraji Fiului lui Dumnezeu, au curs lacrimi sfinte.

Viitorul altora însă, îl face pe Dumnezeu să Se bucure. Când oamenii se întorc la Dumnezeu, din încăpățanata rătăcire pe drumul păcatului și al nepăsării față de cele spirituale, în cer e bucurie. *“Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:10).*

Observați, vă rog, căci pocăința omului aduce bucurie în cer! Credinciosul este omul al cărui viitor aduce bucurie lui Dumnezeu.

În lumea plină de zbucium și alergare, sufletul nostru tânjește după liniște și pace. Singurul loc, unde sufletul omului se poate odihni și poate găsi pace este lângă Dumnezeu, în Casa Lui. Auziți ce spune psalmistul David: *“...Ne vom sătura de binecuvântarea Casei Tale...” (Psalmul 65:4).*

Care este această binecuvântare a Casei lui Dumnezeu?

Un aspect al binecuvântării Casei lui Dumnezeu este *prezența lui Dumnezeu*. Dumnezeu a poruncit lui Moise să construiască un cort deosebit, după un plan divin, pentru ca acesta să nu fie folosit pentru nimic altceva decât pentru închinarea lor înaintea lui Dumnezeu. Acest cort se numea “cortul întâlnirii”, deoarece acela era locul de întâlnire între poporul Israel și Dumnezeu: *“Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel și locul acela va fi sfințit de slava Mea” (Exodul 29:43).*

Observați căci cortul în sine nu avea nici o calitate “sfântă”, ci slava lui Dumnezeu sfințea cortul. Asemănător, clădirea unei Biserici nu are vreo calitate sfântă; ceea ce o face sfântă este prezența lui Dumnezeu și prezența celor credincioși. *“Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:20).* Dacă oamenii se adună pentru altceva decât pentru (și datorită) Numelui lui Isus Christos, El nu este prezent acolo. Dumnezeu sfințește locul!

Un alt aspect al binecuvântării Casei lui Dumnezeu este *legătura* cu Dumnezeu. Dumnezeu nu este “mobilier bisericesc”. O mobilă stă într-un colț și nu se mișcă. Un tablou stă atârnat în cui. O piesă de mobilier nu se mișcă, nu vorbește și nu aude. Dumnezeu este viu și adevărat!

În Casa lui Dumnezeu, credinciosul are o legătură cu Dumnezeu. Citez din Psalmul de mai sus:

“...Tu ascuți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine. Mă copleșesc nelegiuirile: dar Tu vei ierta fărădelegile noastre...”

Înaintea unui Dumnezeu viu și adevărat, cel credincios este copleșit de păcatele lui, de slăbiciunile lui. Acestea nu se pot ascunde, nu sunt “ușor” de acceptat, ele devin o povară pe care numai Dumnezeu o poate lua. Doar la El există iertare. Sufletul nostru are nevoie de atingerea binecuvântată a lui Dumnezeu.

“Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine” (Apocalipsa 3:20).

În Casa lui Dumnezeu vei auzi “bătaia” Lui la Ușa inimii tale. Dacă vei deschide, El va intra și va aduce iertarea, curățirea și sfințirea ta. Relația cu Dumnezeu este în ambele sensuri: *voi cina cu el, și el cu Mine.*

De aceea, în Casa lui Dumnezeu cei ce au parte de binecuvântare sunt închinătorii adevărați și sinceri, nu “spectatorii”.

Un alt aspect a binecuvântării Casei lui Dumnezeu este *părțășia frățească*. Un cuvânt mai modern care ar putea fi folosit în loc de *părțășia frățească* ar fi cuvântul “social”. În Casa lui Dumnezeu există o legătură între credincioși, care nu se poate realiza în altă parte. Înaintea lui Dumnezeu toate distincțiile dispar (toți sunt păcătoși); “gradele și epoleții” nu au valoare (toți sunt slujitori); gradele de rudenie nu contează (toți sunt frați și surori); banii își pierd valoarea (nimeni nu poate cumpăra nimic de la Dumnezeu) și mai pe sus de toate, Christos a murit pentru fiecare din ei (nici unul nu are vreun merit).

Primii Creștini stăruiau în *“...învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni”* (Faptele 2:42). Nimeni nu poate fi “Creștin solo”, căci învățătura Biblică arată că orice Creștin este menit să trăiască într-o comunitate (eclesia – biserica) – trupul lui Christos.

Comunitatea celor credincioși, prin legătura frățească de iubire în spiritul lui Christos, este o binecuvântare a Casei lui Dumnezeu.

Sufletul tău, iubite cititor, poate trăi doar prin binecuvântările lui Dumnezeu; mai mult, poate fi “săturat” doar de aceste binecuvântări spirituale. Tu nu îți vei găsi odihnă decât atunci când te vei întoarce la Dumnezeu, Creatorul tău! Casa lui Dumnezeu este menită să înlesnească căutarea ta de Dumnezeu și să te ajute în viața de fiecare zi. De aceea, “vizitează” Casa lui Dumnezeu, îți va face bine.

Eu mă rog lui Dumnezeu pentru tine, ca tu să devii mai mult decât “un musafir” al Casei lui Dumnezeu – să devii unul din cei mereu prezenți - pentru mântuirea ta și slava lui Dumnezeu!

Festivalul Tineretului Creștin Evanghelic Român a fost înființat în 1998. Festivalul are ca scop facilitarea unei întâlniri anuale a tineretului din toate Bisericile Evanghelice din Australia în cadrul căreia tinerii vor putea să se cunoască mai bine unii pe alții, să se închine lui Dumnezeu într-un mod tineresc, să audă Evanghelia mântuitoare și să fie încurajați de Cuvântul lui Dumnezeu, prezentate pe înțelesul lor.

Festivalul are loc la începutul fiecărui an, în luna Ianuarie, când tineri Creștini Români, din toate orașele mari ale Australiei, se adună pentru un sfârșit de săptămână ca să se bucure de viață, de tinerețe și de credința Creștină, care îi apropie de Dumnezeu.

Într-o lume și societate în care Dumnezeu și lucrurile spirituale sunt neglijate aproape complet, Festivalul este o chemare adresată tinerilor de a urma valorile morale Creștine.

Programul Festivalului

11-14 Ianuarie 2007

Joi	6.00pm – 9.00pm
Vineri	6.00pm – 9.00pm
Sâmbătă	10.am
Duminică	10.00am – 1.00pm
Duminică	6.00pm – 9.00pm

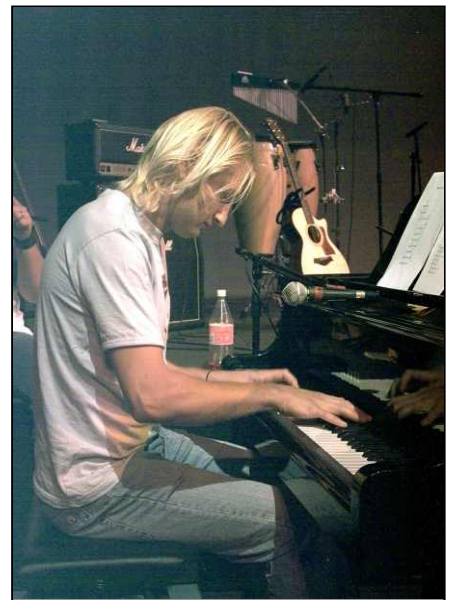
(sâmbătă – activități sportive)

Anul acesta, Festivalul Tineretului Creștin Evanghelic din Australia va avea loc între 11-14 Ianuarie 2007, în Adelaide. Acesta este cel de al-10-lea Festival.

Întâlnirile și activitățile sportive vor avea loc în complexul Golden Grove Entertainment Centre. Gazda Festivalului din Adelaide este Biserica Baptistă Română.

Anul acesta ne așteptăm ca numărul tinerilor să depășească 300.

Vor avea loc întâlniri Joi, Vineri și Duminică dimineața și seara.

Ziua de Sâmbătă este ziua activităților sportive: meciuri de fotbal, volei, tenis de câmp, tenis de masă. Activitățile sportive vor avea loc pe terenurile adiacente Golden Grove Entertainment Centre. Câștigătorii vor primi ca premii: trofee și diplome, având gravate și scrise numele acestora pe ele.

Fiecare întâlnire este urmată de o masă de seară pregătită, anul acesta, sub supravegherea Danei Ilaș. Duminică, prânzul va fi servit approx la 1.00pm.

Pentru activitățile sportive vom alcătui o echipă de fotbal. Invităm tineri care știu să joace (fotbal, volei, tenis de câmp, de masă) și care ar dori să participe, să ia legătura cu Grațian (0411796339). Pe această cale, sunteți invitați (și bineveniți) să participați la Festivalul Tineretului 2007.
Comitetul de organizare al Festivalului

Articol scris de Tatiana și Alois Schneider

Experiența din copilărie

Îmi aduc aminte de mama mea ieșind afară din casă cu o față răvășită și îngrijorată. Înainte să-mi spună despre ce este vorba, deja știam că ceva grav s-a întâmplat. Eram la vârsta de nouă ani și eram foarte sensibilă la lucrurile și la atitudinea oamenilor din jurul meu.

Mama m-a chemat în casă și l-am văzut pe fratele meu, care e cu doi ani mai mare ca mine, stând la masă. O singură privire la fața lui a fost de ajuns ca să-mi dau seama că el a plâns. Am întrebat atunci:

-Ce s-a întâmplat?

În loc să-mi răspundă la întrebare mama mea a început și ea să plângă. Mi-a fost frică să întreb din nou și am tăcut, așteptându-mă la cel mai rău lucru posibil.

-Noi trebuie să plecăm și să ne mutăm într-o altă țară, mi-a spus mama.

După o pauză scurtă, care părea să nu se mai termine, ea a adăugat:

-Ni se dă voie să luăm foarte puține lucruri cu noi. Deja i-am spus lui Nelu că voi amândoi puteți alege numai un singur lucru, cel mai valoros pentru voi. Știu că asta o să vă întristeze, dar gândiți-vă la oamenii care au pierdut absolut totul în războaie sau dezastre naturale și au trebuit să-și refacă viața de la zero, fără nimic.

Am rămas înmărmurită. A fost ceva la care nu mă așteptam. Am auzit vocea mamei spunându-mi o mulțime de alte lucruri care nu aveau nici un sens pentru mine. Mi-am pierdut toată concentrarea. M-am prefăcut că ascult la ce mi se spunea, dar singurul lucru pe care l-am putut auzi au fost primele ei cuvinte, care s-au infiltrat adânc în mintea mea.

-Noi trebuie să plecăm!

Să plecăm? Unde să plecăm? De ce? Să iau un singur lucru cu mine? Dar cum să pot alege numai un singur lucru?

Am iubit și apreciat tot ce mi-a aparținut. Toate cărțile minunate, jucăriile, cadourile de la prieteni, tot ce vârsta mea a avut și nu puteam să renunț la nimic, era prea mare durere în suflet. M-am gândit la prietenii și colegii de școală pe care i-am iubit și la tot timpul minunat pe care l-am petrecut împreună. Aceste vremuri s-au dus și nu se vor mai întoarce niciodată!

M-am ridicat brusc în picioare și cu o voce în care am încercat să ascund tot ce se petrecea în mintea și în inima mea am cerut voie să mă retrag și să merg în camera mea. Am făcut tot posibilul să-mi ascund adevăratele gânduri și emoții și cred că am reușit cu succes. Mama mea a rămas uimită de reacția mea, care a fost ceva la care ea nu se aștepta. În timp ce părăseam camera am auzit comentariul tatălui meu:

-Nu-ți fă probleme în privința ei! Ea e mult prea mică să înțeleagă care a situația reală.

M-am simțit făcută bucățele. Am ajuns în cameră, am intrat și am stat acolo uitându-mă în jurul meu ca și când aș fi văzut totul pentru prima dată. Întreaga mea lume a fost între acești patru pereți! Mi-am strâns mâinile în pumn și am strâns cât am putut de tare până mi-am simțit unghiile intrând în carne. Am fost hotărâtă să fiu tare și puternică. Mi-am zis mie însumi:

-Nu! Tu nu ai voie să plângi! Plânsul nu îți face bine și tu nu poți să schimbi cu nimic situația. Asta va agrava mai mult supărarea fiecăruia, ține pentru tine însuși.

Am vrut să merg înapoi în bucătărie și să le spun tuturor că am înțeles, să-i spun tatălui că nu sunt prea mică, așa cum a crezut el, să-i consolez și să-i mângâi pe amândoi, dar am crezut că părinții mei probabil nu vor înțelege așa că am renunțat la idee.

În ultimele câteva minute cred că am crescut și m-am maturizat cu cel puțin zece ani. Am început să-mi strâng lucrurile într-o cutie și m-am întors în bucătărie.

-Pot să dau lucrurile mele gratis la alții? am întrebat.

Mama a dat din cap că da. În timp ce părăseam camera tatăl meu a zis:

-Vezi? Ți-am spus, nu trebuie să-ți faci griji din cauza ei. Nu pare să fie afectată de loc.

Mi-am spus în sinea mea cât de puțin mă cunoaște tatăl meu și asta mi-a lăsat un gust amar. Am ieșit în curte și am strigat peste gard chemând pe copiii vecinilor cărora le-am dat toate lucrurile mele, fără să las nici o lacrimă să curgă. M-am simțit foarte supărată și tristă, ca și cum aș fi dat o bucățică din mine. Câte o bucățică din inima mea se ducea cu fiecare lucru mărunț pe care îl dădeam, la fel ca și siguranța și liniștea copilăriei pe care nu am avut posibilitatea să o regăsesc în tot restul vieții mele.

Mi-am făcut o promisiune pe care am păstrat-o până acum. Niciodată să nu pun la inimă și să mă atașez emoțional de ceva prea mult pentru că suferința e prea mare.

Între timp am locuit în două țări diferite, am întâlnit o mulțime de oameni și am trecut prin multe lucruri în viață. Cu toate acestea experiența tristă pe care am avut-o de copil, și pe care am povestit-o mai sus, este una pe care nu am șters-o din memorie și cred că va rămâne acolo pentru tot restul vieții mele.

LAREVEDERE - Film românesc de scurt metraj-premieră în Adelaide

Un fiat roșu pe un drum de țară, undeva într-un sat oarecare din România. La intersecție apare o căruță trasă de un țăran. Șoferul oprește mașina să la se căruța să treacă.

-Bietul om! Merge iarăși la piață, zice șoferul.

În mașină e liniște. Lângă șofer stă Angela, o femeie în jur de 45 de ani, purtând o pereche de ochelari de soare, marcă occidentală. Își caută prin poșetă un pieptene și șervețele parfumate, să se mai aranjeze puțin. A venit de la drum lung și dorește să arate bine la întâlnirea cu neamurile din România. Pe bancheta din spate stă fata ei, Carmen, o tânără de 22 de ani, îmbrăcată sport, uitându-se oarecum amuzată la personajele din căruța care trec strada. Pentru ea totul e nou și neobișnuit. A plecat de mică în Australia și acum e prima dată când revine în România. Prima revedere cu țara și locurile natale, părăsite cu mulți, mulți ani în urmă....

Acesta e începutul unui film de scurt metraj produs și realizat în Adelaide de către Andrada Tudor, studentă la Facultatea de Film de la Flinders University, împreună cu echipa de studenți de la aceeași facultate care s-au ocupat de sunet, montaj, decor, machiaj, costume și filmări.

Filmările au avut loc în cursul lunii august 2006 pe Norton Summit Road, la o fermă special închiriată pentru filmări în drumul spre Lobethal. Peste tot sunt dealuri și drumul merge în serpentine, cu brazi din loc în loc care ne amintesc de peisajele frumoase de munte din România. Actorii filmului nu sunt profesioniști. Sunt membri ai comunității românești din Australia de Sud care și-au dedicat o parte din timpul lor pentru a participa la repetiții, a învăța rolurile, a lucra în echipă și a intra în rolul personajelor pe care le-au întruclupat.

În rolul principal a fost Dominique Tudor (Carmen), fata de 22 de ani, care a venit în România la insistențele mamei sale Angela (personaj interpretat de Liliana Stoian). Angela dorește să-și vadă fata căsătorită și așezată la casa ei și aranjează din timp cu sora ei Dorina (personaj interpretat de Mariana Tudor) să găsească în țară un băiat potrivit pentru Carmen. Carmen nu știe de aranjamentele mamei ei. Nici Angela nu știe de aranjamentele lui Carmen, pentru că între mamă și fiică nu există foarte multă comunicare. Angela aparține culturii românești, cu gândurile, cu inima, cu sufletul, timpul petrecut în Australia nereușind să atenueze felul ei de a fi și a simți ca un român. Pe de altă parte Carmen este tipul de australiancă cu viața proprie, trăind în cultura australiană și fiind oarecum desprinsă de România. Nelu este soțul lui Dorina și personajul este interpretat de Traian Hrelescu. Cu umorul lui propriu Nelu reușește să destindă atmosfera și devine la un moment dat părtaș la micile secrete ale lui Carmen. Dorina și Angela își redescoperă multe lucruri în comun, au multe de povestit, mai ales Angela care dă exemple despre viața din Australia și se crează o atmosferă de solidaritate și bună înțelegere între surori. Dorina este foarte împăciuitoare și caută să își liniștească sora atunci când aceasta devine tristă. Alte personaje au fost interpretate de Lucian Tudor și Susana Țermure. Rolul unui băiat localnic, cu care Carmen ar fi trebuit să se logodească, a fost interpretat de un tânăr australian.

Ce se întâmplă mai departe? Vă invităm pe toți să participați la vizionarea filmului de scurt metraj (în jur de 10 minute) la una din activitățile viitoare ale asociației, în care comedia și drama se îmbină armonios totul sub regia și conducerea talentatei Andrada Tudor

Cu acest film Andrada Tudor a obținut premiul pentru cel mai bun producător la Flinders University la data de 16 noiembrie 2006 când a avut loc vizionarea tuturor filmelor produse de studenții de la Facultatea de Film. Au fost vizionate peste 30 de filme, de scurt metraj, documentare, dramă, comedie, motiv în plus să apreciem talentul lui Andrada Tudor care a ieșit în evidență cu acest film original.

Îi urăm Andraei mult succes în cariera profesională și sperăm că vom viziona cât mai multe filme regizate de ea.

Articol scris de Liliana Stoian

Emigrantul român în Australia

O zi oarecare de miercuri la aeroportul din Adelaide. Locul unde ne ducem și îi așteptăm pe noii veniți. Mulți vin cu speranțe și optimism să înceapă o nouă viață. Departe de casă. Departe de părinți. Departe de prieteni. Mulți nu prea știu la ce să se aștepte când ajung în Adelaide. Unii se bucură când află că mai sunt români aici care îi pot ajuta cu sfaturi, cu idei, unii și material. Alții preferă să stea izolați, sunt sături de românii din țară și nu se amestecă prea mult cu restul comunității. Noi le respectăm voia. Fiecare are dreptul să decidă singur ce vrea să facă odată ce a luat decizia să emigreze în Australia.

În ultimele luni, parcă mai mult ca niciodată, au venit multe familii de români în Adelaide. Nu se întâmplă foarte des ca în interval de câteva săptămâni să vină două-trei familii sau persoane singure. Se pare că viza populară pentru Australia de Sud este cea care le dă dreptul la muncă și mulți români din țară au optat pentru o astfel de viză. Se obține mai repede față de cea de permanent rezident, dar în același timp are limitele și restricțiile ei. Trebuie să găsești de lucru în profilul sau specialitatea pe care o ai și să lucrezi minim un an în domeniul respectiv. Trebuie să cauți de lucru și să locuiești în statul South Australia, în Adelaide sau în oricare din orașele din stat pe o perioadă minimă de doi ani. Orașele mari ca Sydney, Melbourne, Brisbane și Perth sunt "închise" în sensul că nu mai primesc emigranți, numai în zonele rurale din New South Wales, Victoria, Queensland și Western Australia se poate emigra. Cum statul South Australia are o forță de muncă îmbătrânită și are nevoie de oameni în diferite specialități, e mai ușor să obții această viză cu speranța că, odată ajuns aici, vei găsi relativ ușor de lucru. Adelaide e un oraș măricel, cu vreo două milioane de locuitori, cu multe firme și companii, sună relativ tentant pentru multă lume. Logica funcționează la modul: ai viză de lucru, vii în Australia și ai cele mai mari șanse să te anagajezi repede în domeniul tău.

Se pare totuși că mulți români, chiar și dintre cei veniți mai recent, s-au confruntat cu realitatea că aici, în Adelaide, nu găsești totuși repede de lucru în domeniul pentru care ești pregătit. Scrii și trimiți sute de aplicații poate ca să te cheme la unul-două interviuri. Acum depinde și de calificarea fiecăruia. Cei mai dezavantajați sunt cei din domeniul contabilitate, mai ales dacă nu au experiențe de lucru la firme străine. Sistemul bancar australian este puțin diferit de cel european și, de cele mai multe ori, trebuie să mai faci niște cursuri de specialitate ca să poți practica meseria avută în țară.

Alții, puțin mai norocoși, se descurcă binișor. Mai greu la început până se mai lămuresc cum merge treaba cu înscrisurile la agențiile de plasare a forței de muncă, cu luarea carnetului de conducere și cumpărarea unei mașini, cu închiriatul unei locuințe și mobila, scrierea CV-ului etc. Lista e lungă și fiecare persoană are propria ei poveste. Cine a mai avut ceva bani din țară nu s-a panicat prea repede că nu a găsit imediat de lucru. Cine a venit cu bani puțini a zis că e dispus să facă orice, fără pretenții că trebuie să lucreze neapărat în meseria pe care a avut-o în România. Alții însă nu vor să accepte ușor orice fel de lucru sub nivelul lor de calificare.

O categorie aparte o formează cei care nu se adaptează ușor și repede și pentru care Australia a însemnat un șoc. Prea multe lucruri noi, dintr-o dată. Prea multe lucruri care au trebuit învățate repede. Prea multe diferențe față de România. Și mai ales lipsa familiei care să te suporte și să te sprijine. Chiar dacă aici încerci să-ți faci cât de cât niște prieteni, nu sunt la fel ca cei din țară. Nu e sistemul pe care îl cunoști și cu care te-ai obișnuit. Nu e atmosfera de acasă. Unii au tăcut, au răbdat și încet-încet au trecut de perioada critică.

Alții, din păcate, după două luni de experiență australiană, și-au cumpărat biletele de avion și s-au întors în țară. Pe familia respectivă i-am condus la aeroport în ziua plecării. Am vrut să fim alături de ei și am petrecut împreună ultimele ore înainte de decolarea avionului. S-au bucurat că am fost cu de ei și ne-au mărturisit că au rămas plăcut impresionați de comunitatea românească din Adelaide. Se întorc în țară pentru că acolo sunt cu ai lor, cu românii pe care îi cunosc. Știu că vor trebui să muncească din greu ca să-și plătească datoriile și să ia totul de la început. Consideră că au învățat multe în aceste două luni petrecute în Australia. A fost decizia lor să se întoarcă în țară și nu au putut fi convinși să rămână aici.

Am fi vrut să-i putem sprijini și ajuta mai mult, și asta e un mod de a reflecta pe viitor, la alții care vor ajunge în South Australia și care poate vor trece prin situații similare.

Asociația dorește să organizeze în mod regulat întâlniri cu noii veniți. Comunicarea este foarte importantă la început, orice sfat bun prinde bine: cum trebuie scris CV-ul după sistemul australian, ce experiențe similare am avut și noi la început și cum ne-am descurcat la momentul respectiv, ce contacte avem, pe cine cunoaștem. Sunt multe lucruri bune pe care le putem face ca români, deși pe mulți poate că nu-i interesează cine vine aici, fiecare să se descurce cum poate.

O zi de miercuri, oarecare, pe aeroportul din Adelaide. O familie se întoarce în țară. Cu sentimentul că nu sunt pregătiți pentru Australia. Cu mici regrete. Să le urăm drum bun și să sperăm că vor fi fericiți acolo, în România, țara pe care poate mulți dintre noi nu am mai vizitat-o de ani de zile.

O excursie la Petrila

mi-e jale da' n-am jind să merg pe Jiu
mai bine o s-aștept până se face
petrol cărbunele din mina-nchisă din Petrila
drace, asta mi-e mila pentru sila
de pustiu
pe care-o are Barbu-n barca lui
de democrat plantat pe-un Ararat
de pâslă? ci vâslă pot să-i fiu:

margento armaghedon amurg pe track midi
traseu cu ocolire petroșani cămin cultural țuică
hano noha bai cu Baicu – wakeman, finnegan's wake
ars moriendi mane tekel fares money takes the fare (-dodgers)
nu ararat urali, aral a Raluca
murmur de urmuz prin turmele de mango
pardon, mambo
siria et in Assyria ego
harpă din piele de pârș un șarpe de sticlă (pe televizor)

auzi, da' n-o turba Barbu
când ne-o vedea uzi de apa, pardon,
de apoplexia apocalipsei,
cum care, Barbu Ion,
nu, nu e poltron, nici pozitron, nici politruc,
ci doar angajat în lisa lipsei –
un truc care nu trage trombon:
asta-i adresa bună, ne dregem,
c-am scăpat în dresuri o lună

Christian Tănăsescu

www.margento.ro

Altarul speranței

Altarul speranței aprinde iubire
Și lacrima mamei s-a răstignit
În urma de rouă prin care lumina
Se oglindește în infinit

E suferință și e tăcere...
Departa corăbii trec peste val
Și zarea ne strigă cu mare durere
Împinsă la spate de mitul real

Altarul de oameni se înfiripă
Și crucea credinței se naște din nou
Din apă, lumină, vibrație, durere,
Din pocăință, dintr-un ecou

Altarul speranței aprinde iubire
Pe ușă trec palide umbre vibrând
Și la răscrucea de drumuri unirea
Se face cu oameni, și ape, și cer, și pământ

E ziua în care aduceri aminte
Vibrează la candela unui altar
E ziua în care iubirea fierbinte
Ridică în slavă mitul real

Liliana Stoian

Uluru

Nisipul roșu ne arde în gene
Și pasul aleargă neostenit
Spre stânca de aur ce de veacuri eterne
Veghează și cântă neobosit

Călăreții albaștri se strâng în lumină
Și noaptea se cerne pe umeri de vis
Din peștera albă pornește cântarea
Divină, măreață, din paradis

Umbrele serii se strâng la lumina
Focului sacru ce arde mereu
Pe stânca de aur în care de veacuri
Se-aude cântarea pământului meu

Liliana Stoian

Anotimpuri

Când primăvara vine
Pe aripi de lumină
Alungă din tăcere
Un murmur de albină
Și florile albastre
Se-nchină-n asfințit
O zi în care viața
Se roagă-n infinit

Când vara se arată
Peste amurguri roșii
Pădurea de lumină
Primește cuvicioșii
Pe drumuri de aramă
În șoapte de argint
O zi în care viața
Se roagă-n infinit

Când toamna se ivește
Peste coline calde
Un murmur se aude
În leagănul de șoapte
Și frunzele speranței
Plutesc în asfințit
O zi în care viața
Se roagă-n infinit

Când iarna risipește
O magică lumină
Pădurea se îmbracă
În haină de regină
Și fluturi albi aleargă
În dans înlanțuit
O zi în care viața
Se roagă-n infinit

Liliana Stoian

SACE este “certificatul de absolvire” al liceului în Sud Australia. Este certificatul ce dă posibilitatea studenților de a continua cariera în muncă, studiu în cadrul TAFE, Universitate, etc. Poate fi considerat ca echivalentul certificatului de 12 clase din România (sau poate nu).

Definiții

Unit-un unit este în general un subiect studiat în decursul unui semestru (2 trimestre). Abstracție de la regula asta fac subiectele care se studiază în afara școlii – exemplu, un curs de pedichiură oferit de TAFE. Cursul respectiv se face în afara școlii și poate oferi studentului unul sau mai multe unituri SACE.

TER –Tertiary Entrance Rank (coeficient ce dă acceptul la o universitate).

Stage 1 în general clasa a 11-a

Stage 2 în general clasa a 12-a

Group 1 subiecte umaniste

Group 2 subiecte reale

Hess Restricted subiect fără examen extern la clasa 12-a; considerat “ușor”

Hess General subiect cu examen extern la clasa 12-a; considerat “greu”

RNM, RA, SA vezi mai jos, Note

SSABSA organizația ce sprijină, verifică, validează, organizează activitatea profesorilor/elevilor ce au legătură cu SACE.

Pentru că sunt foarte multe variante de a ajuta elevii ne-academici să obțină SACE, în continuare mă voi referi la varianta standard de obținere SACE, cea care duce și la obținerea unui **TER –Tertiary Entrance Rank** (coeficient ce dă accesul la o universitate).

Pentru ca un elev să poată obține certificatul trebuie să studieze **22 unituri** în decurs de 2 ani, clasa a 11-a (**Stage 1**) și clasa a 12-a (**Stage2**). Perioada poate fi extinsă. Anumite școli oferă unituri SACE începând cu clasa a 10-a.

Subiectele se impart in:

Group 1-Umaniste(engleza, istorie, arte, etc)

Group 2-Reale(matematica, științe, calculatoare, bucătărie, etc).

“**Ușoare**” (Hess Restricted-în general nu sunt acceptate de universități, dar ajută copiii ne-academici)

“**Grele**” (Hess General- au examene externe la sfârșitul clasei a 12-a; toate oferă TER)

Note:

Notele sunt între 0 și 20. Gradarea se face astfel:

RNM nesatisfăcător (requirements not met); note între 0 și 2

RA intermediar (recorded achievement); note între 3 și 9

SA satisfăcător (satisfactory achievement); note între 10 și 20

Grade de genul A, B, C, etc nu sunt considerate de SSABSA, dar pot fi considerate de școală, în scrierea rapoartelor către părinți.

Pentru a se obține SACE, din cele 22 unituri, studentul trebuie să obțină cel puțin 16 unituri SA și zero RNM.

Cele 22 unituri se studiază astfel:

12 unituri pentru clasa a 11-a (echivalentul a câte 6 pe semestru)

10 unituri pentru clasa a 12-a (echivalentul a câte 5 pe semestru)

Există reguli de alegere a subiectelor.

Clasa a 11-a, în mod obligatoriu trebuie studiate: Australian Studies, English și Mathematics. Vezi diagrama de mai jos:

Structura celor 12 unituri ptr clasa a 11-a (Stage 1)					
English or ESL	Australian Studies	Group1 <i>La alegere</i>	Group2 <i>La alegere</i>	Free Choice	Free Choice
English or ESL	Mathematics	Group1 <i>La alegere</i>	Group2 <i>La alegere</i>	Free Choice	Free Choice

Clasa a 12-a: Nu sunt restricții în alegerea celor 10 subiecte (5 pe semestru). Elevii pot alege tipul de subiecte: Hess General (grele- cu examen extern), Hess Restricted (ușoare- cu examen făcut de profesorul de clasă).

În clasa a 12-a (Stage 2) este important ca din cele 5 subiecte, cel puțin 4 să fie Hess General; pentru a primi TER- coeficient pentru admitere la Facultate.

Am considerat 5 subiecte pentru că în clasa a 12-a în general elevii își aleg un subiect pentru un an întreg; un subiect de an echivalează cu 2 unituri.

Pentru mai multe informații contactați “SACE Coordinator” în școala de interes sau pagina SSABSA.

www.ssabsa.sa.edu.au

Articol scris de Constantin Naum
naumc@hotmail.com

TAFE SA

University of Adelaide

University of South Australia

Flinders University

Picnic în parcul Bonython

O zi frumoasă de octombrie care a coincis și cu un Public Holiday, toate condițiile asigurate pentru un picnic la iarbă verde. Parcă două BBQ-uri nu au fost de ajuns ca să ne sature! Masă copioasă ca la români! Noi veniți schimbă impresii (fie din România, fie din Noua Zeelandă) sau joacă volei și table. Alții stau pe lângă grătare doar-doar se prăjește carnea mai repede. Baloane colorate peste tot prin copaci și la intrarea în parc să marcheze drumul să nu ne rătăcim cumva! Fiecare se relaxează pe unde poate. Atm oferă veselă și toată lumea bucurată, nici nu știm cât de repede a zburat timpul și a trebuit să plecăm. Sperăm să mai fie și alte picnicuri la fel de reușite ca acesta.

Liliana Stoian

In asteptarea gratarelor

Se joaca volei

Poze cu noi veniti

Cami si Corina joaca table cu Raluca arbitru

Corina si Stelu joaca table

Iar la gratare

Discutii ca intre barbati

Toata lumea se relaxeaza

Expoziție cu costume populare și obiecte de artizanat

În cursul anului 2007 Asociația Comunității Românești din Australia de Sud va organiza două expoziții cu costume populare românești și obiecte de artizanat, picturi, fețe de masă, ouă încondeiate etc. care vor avea loc la sediul primăriei din Adelaide (Town Hall) și la Muzeul Emigrantului (Migration Museum).

Avem acum ocazia ca întreaga comunitate românească din Australia de Sud să participe cu câte ceva la aceste expoziții, care trebuie foarte bine organizate din timp, și la care am putea avea participarea și a televiziunii de la SBS sau ABC, plus un reporter de la ziarul Advertiser care să ne facă puțină publicitate.

Prima expoziție va fi în luna iunie 2007 la Town Hall, unde sperăm să avem invitați la ceremonia de deschidere pe premierul statului, alți miniștri, directori, primarul din Adelaide și unde să aibă loc o prezentare din partea asociației. La Muzeul Emigrantului vom expune în perioada noiembrie 2007-februarie 2008.

Pentru românii din Adelaide este o ocazie deosebită să vorbim despre țara noastră de origine, să arătăm ce avem frumos și unic și să ne facem cunoscuți și respectați în rândul altor comunități etnice din Australia.

De aceea facem un apel la toți românii din Adelaide, la toate bisericile românești, cine are costume naționale românești, obiecte de artizanat, măști românești, ștergare, fețe de masă, ouă încondeiate, tablouri, indiferent dacă sunt noi, moderne sau antice, și doresc să le expună la Town Hall și la Muzeul Emigrantului, să contacteze asociația fie prin e-mail la romanian.association@gmail.com, fie la telefonul: (08) 8445 9386 pentru a discuta toate detaliile. Încheiem cu speranța că vor fi cât mai mulți români doritori să participe la această expoziție și așteptăm sugestiile și propunerile dumneavoastră.

Anunț de la Ambasada României din Canberra

Vă facem cunoscut că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 164/2006, începând cu 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii australieni și neo-zeelandezi posesori de pașapoarte simple vor putea călători în România fără vize pentru șederi de până la 90 de zile în decurs de 6 luni, începând cu data primei intrări.

Pentru informații suplimentare, cei interesați sunt rugați să contacteze :

Ambasada României la Canberra (4 Dalman Crescent, O'Malley, ACT, 2606; tel. 02.6290.2442; Fax: 02.6286.5267; e-mail: rocons@cyberone.com.au)

sau

Consulatul General al României la Sydney (84 Elizabeth Bay Road, Elizabeth Bay, Sydney, NSW, 2011; tel. 02-8354-0268; fax: 02-9357-1565; e-mail: consrsyd@tpg.com.au).

Ziua Națională a României

Cu ocazia Zilei Naționale a României (1 Decembrie) Asociația Comunității Românești din Australia de Sud vă invită să luați parte la o seară românească, împreună cu familia și prietenii dumneavoastră.

Întâlnirea va avea loc sâmbătă 2 decembrie la ora 6 seara în sala de la Gilles Street Primary School, adresa 91 Gilles Street, Adelaide. Parcarea se poate face în curtea școlii sau pe străzile din împrejurimi.

Manifestarea include:

- expunere asupra semnificației istorice a zilei de 1 decembrie 1918
- prezentări de imagini din România și Republica Moldova
- expunere cu ajutoarele trimise de asociație în România
- muzică românească
- o masă comună

Preparate tradiționale românești și băuturi răcoritoare se pot cumpăra la sală

Pentru detalii suplimentare contactați asociația la telefonul 8445 9386 sau prin e-mail la: romanian.association@gmail.com

Revelion 2007

Asociația Comunității Românești din Australia de Sud vă invită să participați la petrecerea de Revelion 2007 care va avea loc la sediul de la Clubul German, 223 Flinders Street, Adelaide. Cei interesați să participe sunt rugați să contacteze asociația din timp pentru a confirma participarea. Telefon: 84459386 sau prin e-mail la: romanian.association@gmail.com

Câteva din exponatele pe care putem conta pentru expoziție

NOUTATI DIN VIATA COMUNITATII

Doi tineri români au serbat logodna pe 23 septembrie 2006: Roxana Negrean și Daniel. Masa a avut loc la Adelaide Pavilion, pe South Terrace, la care au participat peste 100 de invitați din comunitatea românească. Să le urăm tinerilor și familiilor lor numai bine și să fie fericiți împreună

Paradă de ziua națională a Australiei

Cu ocazia zilei naționale a Australiei membrii comunității românești din Adelaide sunt invitați să participe la paradă pe data de 26 ianuarie 2007, la ora 10:30am. Participanții se vor aduna la ora 9:30am pe Franklin Street, Adelaide. Micul dejun pentru participanți va fi servit în Victoria Square la ora 8:30am. Parada va porni din Franklin Street pe King William Street și se termină în Elder Park.

În anii trecuți în Adelaide peste 1500 de persoane aparținând la 44 comunități etnice au participat la parada de ziua națională a Australiei. Suntem și noi invitați să ne alăturăm altor comunități etnice, să venim îmbrăcați în costume populare românești și să avem steagul cu tricolorul României. E bine să fim cât mai mulți români, să arătăm că suntem o comunitate puternică și unită. Pentru informații suplimentare vă rog să contactați asociația la telefon: (08) 8445 9386 sau prin e-mail la: romanian.association@gmail.com

Proiect cultural

În legătură cu expoziția de costume tradiționale românești și obiecte de artizanat din 2007. La primărie (Town Hall) există posibilitatea să putem expune și tablouri / picturi (maxim 20-30). Asociația dorește să inițieze un mic proiect cultural cu tematica ROMÂNIA. Acest proiect va consta în pictarea de peisaje, mănăstiri, portrete din România, fie după vederi, fie după fotografiile personale pe care mulți dintre noi probabil le avem din diferite locuri frumoase pe care le-am vizitat în țară în decursul anilor. Rămâne la latitudinea fiecărui artist ce anume dorește să picteze, e bine să avem cât mai multă varietate. Acest proiect este deschis tuturor celor cărora le place și doresc să picteze, nu numai artiștilor profesioniști.

Dacă aveți deja tablouri pictate cu imagini din România, sau reproduceri pictate de dumneavoastră după pictori celebri români și doriți să participați cu aceste tablouri la expoziție, vă rog să contactați asociația ca să știm câte tablouri sunt deja gata.

Dacă în cadrul comunității sunt persoane care doresc să ia parte la acest proiect cultural cu tematica ROMÂNIA, vă rog să ne anunțați pentru a întocmi lista cu cei interesați să participe. Acest nou proiect va începe imediat după sărbători în ianuarie-februarie 2007 și va avea loc la Clubul German de pe 223 Flinders Street, Adelaide. Probabil că ziua cea mai convenabilă pentru mulți ar fi sâmbăta, dar asta se va stabili ulterior când vom avea deja lista întocmită.

Vă rog să contactați pe Liliana Stoian dacă sunteți interesați de acest proiect (fie să participați, fie aveți poze, fotografii frumoase care ar putea fi pictate) la e-mail: romanian.association@gmail.com sau telefon: 84459386.

Cor de cameră

Asociația Comunității Românești din Australia de Sud dorește să înființeze un cor de cameră cu care să participăm la diverse festivaluri și concursuri. Domnul Florin Rădulescu și-a manifestat intenția de a se ocupa de crearea acestui cor. Este nevoie de participarea a vreo 25-30 de persoane, bărbați și femei, care să aibă înclinații muzicale, care știu să cânte și care doresc și pot să participe la repetiții.

Crearea unui cor nu e lucru ușor, dar ar fi un lucru deosebit! Se pot obține granturi de la guvern și sponsorizare pentru a participa la diverse festivaluri dacă există suficient interes în comunitate pentru acest proiect, dar înainte de a depune aplicațiile pentru grant trebuie să avem corul format și un plan de lucru.

Acei dintre dumneavoastră care ați dori să participați la acest proiect vă rugăm să vă manifestați intenția de a face parte din cor, urmând ca asociația să contacteze pe domnul Florin Rădulescu pentru a aranja prima întâlnire în care să se discute toate detaliile. Telefon: (08) 8445 9386, e-mail la: romanian.association@gmail.com